

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 728/2021
08.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Зоран Пејчић, адвокат из ..., против туженог „Serbia Zijin Copper“ doo Bor, чији је пуномоћник Милан Лазић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2746/2020 од 14.12.2020. године, на седници одржаној 08.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2746/2020 од 14.12.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2746/2020 од 14.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П1 165/19 од 18.08.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да му на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 400.000,00 динара за претрпљене физичке болове, износ од 320.000,00 динара за претрпљени страх и износ од 62.486,86 динара за душевне болове због умањења животне активности, све са законском затезном каматом почев од 18.08.2020. године као дана пресуђења, док је одбијен вишак тужбеног захтева за исплату износа од по 800.000,00 динара за претрпљене физичке болове, претрпљени страх као и за душевне болове због умањења животне активности. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 218.060,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2746/2020 од 14.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се

ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, одлучено је захтеву за накнаду нематеријалне штете, којом је утврђено да је тужбени захтев делимично основан. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену одговарајућих одредби материјалног права, а ревизијом се побија утврђено чињенично стање и неосновано указује на другачије одлуке Апелационих судова, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, а правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 03.04.2019. године тражена је накнада нематеријалне штете. Вредност предмета спора побијаног дела је 782.486,86 динара.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), да је побијана вредност предмета спора 782.486,86 динара, који износ

очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић